

53
12. apríl

Prófreglugjörð

fyrir stýrimannaskólann í Reykjavík.

Samkvæmt 8. gr. laga nr. 22, 11. júlí 1911 um stýrimannaskólann í Reykjavík, og lögum nr. 36, 3. nóv. 1915, um breytingu á þeim lögum, eru hjer með settar eftirfarandi reglur um tilhögun á prófunum og hvað útheimtið til þeirra.

I. Akvæði ýmislegs efnis.

1. gr.

Burtfararpróf skulu haldin í aprílmánuði ár hvert.

2. gr.

Sá, sem óskar að ganga undir fiskiskipstjórarárófið eða hið almenna stýrimannspróf, skal afhenda forstöðumanni stýrimannaskólans eiginhandar umsóknarskjal, stílað til prófnefndarinnar, þess efnis, að honum verði leyft að ganga undir prófið og skulu þessi vottorð fylgja umsóknarskjalinu, hafi þau ekki áður verið afhent skólastjóra:

1. Um það, að hann hafi verið háseti á þilskipi í 12 mánuði, að minsta kosti, eftir að hann var fullra 15 ára að aldri.

2. Um það, að sjón hans sje svo fullkomin, sem nauðsynlegt er fyrir stýrimenn.

Nú er sá, er undir próf vill ganga, eigi lærisveinn stýrimannaskólans, og skal hann þá, þrem mánuðum áður en prófið er haldið, senda brjeflega beiðni til stjórnarráðsins um að mega ganga undir prófið. Skulu beiðni þessari fylgja framannefnd vottorð, svo og vottorð frá þeim manni eða mönnum, sem hafa kent honum siglingafræði.

3. gr.

Á tilteknum degi og stundu skulu prófsveinar mæta í stýrimannaskólanum og hafa með sjer sjókort, uppdráttaráhöld, pappír og þau hjálpartæki, sem með þarf til úrlausnar verkefnanna.

Við byrjun prófsins draga prófsveinar um, í hvaða röð þeir koma upp í munnlega prófinu. Það tölunúmer, sem hver prófsveinn fær, skal hann skrifa efst á verkefnisúrlausnir sínar og verkefni, svo og nafn sitt.

4. gr.

Fiskiskipstjórarárófið og hið almenna stýrimannspróf eru munnleg og skrifleg. Þau skulu haldin opinberlega af prófnefnd; eru í henni forstöðumaður

stýrimannaskólans og 2 menn aðrir, sem stjórnarráðið setur til þess í hvert skifti, og annan þeirra sem oddvita prófnefndarinnar.

53
12. apríl

Hinir skipuðu prófdómendur tiltaka verkefni til munnlegs og skriflegs prófs; verkefnin til skriflega prófsins skulu þeir afhenda stjórnarráðinu á undan prófinu í innsigluðu umslagi, og skal hvert af þessum verkefnum vera í svo mörgum eintökum, að hver prófsveinn fái eitt.

5. gr.

Gufuvjelaprófið er að eins munnlegt. Undir það mega þeir ganga, sem staðist hafa fiskiskipstjórpróf eða hið almenna stýrimannspróf. Prófið skal haldið opinberlega af prófnefnd og fyrir því standa sá af nefndarmönnum, er stjórnarráðið skipar sem oddvita. Í prófnefndinni eru forstöðumaður vjelstjóraskólans og 2 menn aðrir, sem stjórnarráðið setur til þess í hvert skifti.

6. gr.

Við hið skriflega próf fá allir prófsveinar sömu verkefni. Rita má fleiri en eitt verkefni á sama bladið, en þá skal skýrt frá því um leið, hve mörg verkefni það hafi inni að halda. Prófnefnd ákveður hve langur tími veitist til hverrar úrlausnar.

Þeir prófsveinar, sem kann að þykja eitthvað ógreinilegt í verkefninu, geta snúið sjer til eftirlitsmanns. Eigi mega prófsveinar hafa verkefni í lengri tíma en veittur er til úrlausnar.

7. gr.

Meðan á skriflega prófinu stendur, mega engir aðrir en prófsveinar og eftirlitsmenn vera í prófstofunni. Kennarar skólans mega ekki vera eftirlitsmenn, að minsta kosti ekki við þær greinar, sem þeir hafa kent. Eftirlitsmenn skulu af fremsta megni gæta þess, að engum brögðum sje beitt við prófið. Þeir skulu vera einum fleiri en prófstofurnar. Stjórnarráðið skipar menn þessa.

Sannist það, að prófsveinn reyni að fá hjálp, láti hjálpa sjer, eða hjálpi öðrum, skal honum þegar vísað frá prófi, og skal svo álitíð, að hann hafi eigi staðist prófið.

Nú gengur prófsveinn frá prófi og kennir sjúkleik um, en sannar síðar með læknisvottorði, að hann hafi verið forfallaður, og ber þá að líta svo á, sem hann hafi eigi gengið undir prófið, og má þá prófa hann aftur á sama próftíma, jafnskjótt og því verður við komið.

Sannist það fyrir oddvita prófnefndarinnar, að prófsveinn hafi hegðað sjer ósæmilega við prófið, getur oddviti rekið prófsveininn frá prófinu.

Áður en prófið byrjar, skal oddviti prófnefndar semja próftöflu. skal hún fest upp í stýrimannaskólanum minst degi áður en prófið byrjar. Prófsveinar skulu mæta stundvíslega samkvæmt þessari töflu.

8. gr.

53

12. apríl

Munnlegar spurningar skulu vera tveimur fleiri en prófsveinar. Að eins eitt verkefni má vera á hverjum seðli. Við prófið dregur hver prófsveinn sínar spurningar. Kennarinn í hverri námsgrein heldur hið munnlega próf.

9. gr.

Fyrir svör í hverri spurningu skal prófnefndin gefa einhverja af ein-kunnum þeim, sem hér eru talðar, og jafngilda þær tölum þeim, er hjá þeim standa: ágætlega = 7, ágætlega $\div$ = 6, dável = 5, dável $\div$ = 4, vel = 3, vel $\div$ = 2, laklega = 1, laklega $\div$ = 0, illa = $\div$ 1, illa $\div$ = $\div$ 3, afar-illa = $\div$ 5.

Verði prófdómendur eigi ásáttir um, hverja einkunn skuli gefa fyrir frammistöðu í einhverri grein, skal sú einkunn gefin, sem að tölugildi er næst meðaltalinu af tölugildum einhverra þeirra, er gefnar hafa verið; sje meðaltal þetta $\div$ 2 verður einkunnin illa ($\div$ 1).

II. Til fiskiskipstjóraprófsins útheimtis:

10. gr.

1. Í stærðfræði (sannanalaust):

Kunnátta í fræðinni um almenn brot, tugabrot, hlutföll talna, veldi og rót, notkun logaritma, um grundvallaratriði flatarmálsfræðinnar, um játandi og neitandi stærðir, um grundvallarsetningar þríhyrningafræðinnar og útreikning rjetthyrndra þríhyrninga eftir henni. Í tugakerfinu, samlagningu, frádrætti, margföldun og deilingu; í algengum reikningi með heilum tölum, almennum brotum og tugabrotum; í hlutfallslíkingu að finna óþekta tölu; veldi talna og tvíveldisrótaráutdrátt; í margföldun, deilingu, veldisupphafningu og rötaráutdrætti með notkun logaritma; þekking á beinum og bjúgum línunum, flötum, þríhyrningum, ferhyrningum, hringum og línunum þeirra, á sporbaugum, kúlum, sporbaugskúlum; kunnátta í að skifta beinum línunum, að draga upp og fella línu beint niður í aðra, að draga línu samsíða annari beinni línu, að afmarka horn, er sje jafnstórt öðru tilteknu horni, að skifta horni í tvo jafnstóra parta, að skifta hring í 2, 4, 6, 8 jafn stóra parta; þekking á þríhyrningalínunum og notkun þeirra við útreikning á rjetthyrndum flötum þríhyrningum.

2. Í Siglingafræði:

Þekking á jarðarhnettinum, lögun hans og stærð, línunum á yfirborði hans, breidd og lengd. Miðjarðarbaug, jarðskautum, hádegisbaugum, breiddarbaugum, kompáslínum, breidd og lengd, stefnu, vegalengd, breiddarmismun, lengdarmismun, afviki.

3. *Þekking á tilhöguninni á kompásnum og notkun hans á misvísun, inklination, deviation og hvernig hún verður fundin, á tilhögun og notkun skipshraðamælisingins og grunnsökkunnar.* Grein á segulafli, segulnál, hinum ýmsu pörtum kompássins og mismunandi tegundum þeirra, sólskífunni, miðunarskífunni, misvísunarnálinni, misvísun og breytingum á henni; inklination, breytingum á henni og áhrifum á kompásinn; deviation og hvað henni veldur, breytingum hennar, deviationstöflum; að finna rjetta stefnu og miðun með hliðsjón af deviation og misvísun, að ákveða misvísun af stefnum eða miðunum, þegar stefnur eða miðanir eru tilgreindar bæði rjettvísandi og misvísandi; að ákveða deviation af stefnum eða miðunum, þegar þær eru tilgreindar bæði devierandi og misvísandi; þekking á spjald-hraðamælinum, pokaskriðmælinum og vegalengdarmælinum; handsökku og djúpsökku og notkun þeirra.
4. *Skyn á sjávaruppráttum yfir höfuð.* Á aðalreglum fyrir stækkandi uppráttum (sjókortum), mælikvörðum þeirra og línunum og þekking á, hvað eigi að standa á sjávaruppráttum að öðru leyti; mælingum og afmörkun þeirra á sjávarupprættina.
5. *Þekking á dagbókarhaldi og leiðarreikningi eftir töflum þeim, sem til þess eru gjörðar; að kunna að marka stað skips á upprættinum, bæði eftir breidd og lengd, og með því að taka mið á landi; þekking á straumi, og á því, hvað skip hefir borið af leið, og að kunna að ákveða stefnu og vegalengd til tiltekins staðar.* Þekking á tilgangi skipsdagbókar, og hversu í hana skuli rita; að geta fundið þann stað, er halda á til, þegar staður sá, sem siglt er frá, er kunnur, og stefnur og vegalengdir þær, er farnar hafa verið; að marka stað skipsins á kortið með miðunum, merkjum, hornmælingum; að finna stefnu og hraða straumsins með athugunum jarðlegra hluta; að finna stefnu þá á kortinu, sem halda á, og leiðrjetta þá stefnu fyrir straum og öðrum áhrifum á hana, svo fundin verði sú stefna, sem stýra á eftir kompásnum; að finna vegalengd þá, er halda skal og hve langt um líði. þangað til komist verði til tiltekins staðar.
6. *Þekking á himinhvolfinu og hinni daglegu hreyfingu, á mælistigakerfi himinhvolsins, á því, að ákveða afstöðu himintungla, á sólunni og hreyfingu hennar sjálftrar.* Þekking á heimsásnum, miðhiminbaug, vorhnútsbaugum (rectacensionsbaugum), miðfirðarbaugum (deklinationsparalellum), tímabaugum, dagbaugum, sjónbaugum, falllínunum, azimuthbaugum, hæðarbaugum, vorhnútsfirð, miðbaugsfirð, tímahornum, hvirfilhornum, hæð, amplitude, afstöðu heimsássins við sjónbauginn, dagbaugum og náttbaugum himinhnatta, sísæjum og ósæjum stjörnum, hinni daglegu hreyfingu, áhrifum breiddar og miðbaugsfirðar á hæð himinhnatta, á sólbrautarbaug og hreyfingu sólarinnar eftir honum.
7. *Þekking á áttungs- eða sjöttungsmæli, og að kunna að prófa og leiðrjetta stöðu speglanna; að kunna að mæla hæð himintungls og horn milli hluta á jörðunni.* Þekking á hinu helsta, er snertir tilhögun á sjöttungs- og áttungsmælinum, skiftingu mælikvarðans og færiskvarðans, stöðu speglanna, og á því, hversu

53

12. apríl

- hún skal prófuð og lagfærð; visindaleiðrjettingu og hvernig hún finst; hornmælingu með sjöttungs- og áttungsmæli.
8. *Þekking á mælingu og skiftingu tímans.* Á stjörnuðegi, stjörnutíð, sóldegi, sól-tíma, miðsól, miðsólardegi, miðtíma, tímajöfnuði, á trópisku sólári, borgaralegu sólári og almanaksárinu.
 9. *Þekking á leiðrjettingum þeim, sem hafðar eru við hina mældu hæð sólarinnar.* Á hafsbrúnarlækkun, geislabroti, paralaxa, hálfþvermæli. Finna verður og nota leiðrjettingarnar, annaðhvort hverja fyrir sig eða allar í einu.
 10. *Áð kunna að finna hvenær sólin rennur upp eða gengur undir.* Það skal fundið með töflum yfir hálfa dagboga.
 11. *Áð kunna að finna misvísun með því að mæla hæð sólar eða fastastjörnu.* Misvísunin skal fundin með því að mæla hæð sólarinnar og miða hana samtímis, eða með því að miða sólina þegar hún rennur upp eða gengur undir, eða á þann hátt að mæla hæð fastastjörnu og miða hana samtímis
 12. *Áð kunna að finna breiddina með því að mæla hæð sólar eða fastastjörnu í hádegisbaug.* Breiddin verður að geta fundist með athugun sólar eða fastastjörnu bæði í hádegis- og miðnæturbaug.
 13. *Áð kunna að finna misvísun við athugun pólstjörnnar.* Misvísunin skal fundin með því að miða pólstjörnnuna og taka azimuth hennar út úr töflu, sem til þess er ætluð.
 14. *Áð kunna að finna hvenær flód verður og fjara.* Við það skal nota sjávarfallstöflur og hafnartíð.
 15. *Þekking á alþjóðlegum siglingareglum og björgunarverkfærum.* Þekking á reglum þeim, sem fylgja ber til að forðast ásiglingu, og á ljósum þeim, sem skipum ber að hafa undir ýmsum kringumstæðum, svo og að kunna að nota björgunarverkfærin (sjerstaklega rakettu-björgunaráhaldið) við björgun úr sjávarháska.
 16. *Áð kunna að nota hina alþjóðlegu merkjabók og veðurmerki.* Þekking á því að kunna að gefa og taka á móti merkjum með hinum alþjóða merkjaflöggu og fjarlægðarmerkjum og bendingum eftir aðferð Morses.
 17. *Áð geta samið grein á íslensku með glöggu orðfæri um tiltekið efni, er snertir sjóferðir, og ritað hana með skýrri rithönd og sæmilegri rjettritun.* Prófsveinn verður að geta greint algeng orð eftir pörtum ræðunnar og sagt deili á beygingum þeirra í aðaldráttum.
 18. *Áð hafa lesið kafla í danskri bók, eigi minni en 150 bls., og geta útlagt hann munnlega á íslensku og geta talað um hversdags efni á dönsku, svo skiljanlegt sje.* Prófsveinn verður að geta sagt deili á helstu orðum þessa máls.
 19. *Sama kunnátta í ensku sem í dönsku.*
 20. *Áð þekkja hin helstu lagaákvæði, er snerta rjett og skyldur skipstjóra.* Þekking á helstu íslenskum lagaákvæðum um skip, um hafið og á skilyrðunum til að vera skipstjóri, rjettingum og skyldum hans á skipinu, um vald skipstjóra og ábyrgð á eigin gjörðum og gjörðum skipverja; skilyrðunum til að vera stýri-

maður og vjelstjóri, rjettindum og skyldum þeirra á skipinu og annara skip-
verja, um ráðning skipverja.

53
12. apríl

21. *Að þekkja einföldustu hjúkrnnarreglur, sjðrstaklega til að geta bundið um bein-
brot og sár og kipt í lið þegar slys ber að höndum.*

III. Til hins almenna stýrimannaprófs útheimtist:

11. gr.

Í stærðfræði (sannanalaust):

Alt það, sem í þessari grein útheimtist til fiskiskipstjóraprófsins, og enn-
fremur:

1. *Ítarlegri þekking á veldi og rót, á logarítmum, á reikningi með játandi og neit-
andi stærðum; þekking á þríhyrningum, er fallu saman eða eru eins lagadir, á
mælikvörðum lína og horna, á því, hvernig teikna skal hinar almennustu mynd-
ir flatarmálsfræðinnar, á mælingu flata og líkama og á stærðum þríhyrninga-
fræðinnar. Þekking á því hvað skilið sje við veldi og rót, logaritma, og
hvernig þeir komi fram; á einkennistölum (karakteristik), viðbót (mantisce)
og notkun logaritma við ýmsan útreikning; skyn á samfalla og samlaga þrí-
hyrningum; hinum jafnskifta mælikvarða og strengkvarðanum, að draga
hringlínu gegnum 3 tiltekna punkta, að draga sneið (segment) yfir tilnefnt
horn; að finna óþekta parta í þríhyrningi með uppdrætti; þekking á málein-
ingum flata, á flatarmáli ferhyrninga, rjetthyrninga, marghyrninga, þríhyrn-
inga og hringflata; á máleiningu líkama, á rúnmáli teninga, strendinga
(prisma), strýtna (pyramide), kúlna, sívalninga og keilna; á stærðum horn-
málslína í fyrsta og öðrum fjórðungi og hversu þær breytast með horninu,*

Í siglingafræði:

Alt það, sem í þessari grein útheimtist til fiskiskipstjóraprófsins, og enn-
fremur:

2. *Þekking á himintunglum yfir höfuð. Þekking á almennu yfirliti yfir sólkerfið,
og að þekkja hinar skærustu fastastjörnur.*
3. *Þekking á áhrifum þeim, sem segulafl hefir á kompásinn, er skipið hallast, og
að geta fundið deviationina, er kompásinn þá hefir; þekking á notkun »deflekt-
orsins« við deviations-rannsókn.*
4. *Að kunna að finna breiddina við athugun sólarinnar fyrir utan hádegisbaug, at-
hugun fastastjörnu fyrir utan hádegisbaug og við athugun tunglsins í hádegis-
baug. Timahorn sólarinnar eða fastastjörnunnar skal finna annaðhvort með því
að nota sjóúrið og lengdina, eða með því að taka tillit til stöðu athugana-
úrsins, er ákveðin sje við undangengna eða síðar gerða athugun; við at-
hugun himinhnatta fyrir utan hádegisbaug skal finna breiddina, annaðhvort
með því að reikna sfæriska þríhyrninginn milli hvirflpunktsins, himinskauts-
ins og himinhnattarins, eða með því að reikna út hádegisbaugshæðina með*

53

12. apríl

- notkun tvíveldis tímahornsins og hæðarbreytingarinnar á mínútunni á undan eða eftir að hæðin var stærst. Tunglið skal aðeins mælt í hádegisstað.
5. *Að kunna að fara með sjóur og nota það, að ákveða stöðu þess eftir hæð sólar og fastastjörnu, eftir tímamerki eða öðru úri, er staða þess er kunn, og að ákveða hinn daglega gang sjóursins.* Þekking á því, hvar sjóurið á að vera í skipinu, hversu með það skuli fara þegar það er flutt í skipið eða úr því og á ferðum skipsins; finna skal stöðu sjóursins með því að mæla hæð sólar eða fastastjörnu, bæði yfir hafsbrún og tilbúinn sjónbaug (horisont); að geta fundið stöðu og daglegan gang sjóursins við tímamerki og við samanburð.
 6. *Að kunna að ákveða stað skipsins með staðarlínunum byggðum á athugun sólar og fastastjörnu.* Þekking á jafnhæðabaugum og stefnu staðarlínu á kortinu finna skal stað skipsins með því að mæla samtímis hæð tveggja fastastjarna, eða með því að athuga hæð sólar eða fastastjörnu á mismunandi tíma og taka tillit til þess er siglt hefir verið á milli athugananna; þekking á að kunna að finna azimuth himinhnatta með notkun staðarlínu; að finna misvisun og deviation við þessar athuganir.
 7. *Að kunna að finna lengdina með sjóurinu og hæð sólarinnar eða fastastjörnu.*
 8. *Að hafa lesið kafla í danskri bók, eigi minni en 200 bls., og geta útlagt hann munnlega á íslensku, að geta gert ljettan danskan stíl og geta talað um hversdagsefni á dönska svo skiljanlegt sje.* Prófsveinninn verður að geta sagt deili á helstu orðum þessa máls.
 9. Sama kunnátta í ensku sem í dönsku.
 10. Í sjórjetti: Þekking á helstu ákvæðum um farmsamninga, árekstur og björgun og á aðaldráttum úr rjettarfari í sjómálum.

IV. Til gufuvjelaprófs úrheimtist.

12. gr.

Þekking á undirstöðuatriðum aflfræðinnar og hitafræðinnar, sjerstaklega um eðli vatnsgufunnar og hagnýting hennar til vinnu; gufuvjelum þeim, sem nú tíðkast mest ásamt kötlum og því er þeim fylgir, hestaflí gufuvjela, meðferð gufuvjela, framknýingu og kolaeyðslu, helstu hlutum skips og skiftingu þess í vatnsheld hölf, tæmingaráhöldum og slökkvitólum, ryði og vörnum gegn því; hjálparvjelum á skipum og lagaákvæðum um gufuskip, er snerta tryggingu á lífi manna og góssi.

V. Einkunnir og skilyrði fyrir að standast prófin.

13. gr.

Við fiskiskipsstjórprófið skulu gefnar 13 einkunnir, sem sje

Í stærðfræði: 1 einkunn fyrir 1 munnlega úrlausn.

Í siglingafræði: 7 einkunnir fyrir 4 skriflegar og 2 munnlegar úrlausn- 12. apríl
ir og þess utan 1 einkunn fyrir kunnáttu í að nota áttungs- eða sjöttungsmæli.

Í alþjóðlegum ákvæðum 10. gr. 15—16: 1 einkunn fyrir 1 munnlega
úrlausn.

Í íslensku: 1 einkunn fyrir munnlega og skriflega úrlausn.

Í dönsku: 1 einkunn fyrir 1 munnlega úrlausn.

Í ensku: 1 einkunn fyrir 1 munnlega úrlausn.

Í sjórjetti: 1 einkunn fyrir 1 munnlega úrlausn.

Við almenna stýrimannaprófið skulu gefnar 16 einkunnir, sem sje:

Í stærðfræði: 2 einkunnir fyrir skriflega og munnlega úrlausn.

Í siglingafræði: 9 einkunnir fyrir 6 skriflegar og 2 munnlegar úrlausnir,
og þess utan 1 einkunn fyrir kunnáttu í að nota áttungs- eða sjöttungsmæli.

Í alþjóðlegum ákvæðum: 1 einkunn fyrir 1 munnlega úrlausn.

Í íslensku: 1 einkunn fyrir munnlega og skriflega úrlausn.

Í dönsku: 1 einkunn fyrir munnlega og skriflega úrlausn.

Í ensku: 1 einkunn fyrir munnlega og skriflega úrlausn.

Í sjórjetti: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn.

Þessutan skal við bæði prófin gefa eina einkunn fyrir munnlega úrlausn
í einföldustu hjúkrunarreglum; skal sú einkunn eigi lögð við hinar einkunnirnar,
sem gefnar eru í prófinu, en geta skal þess á prófsvottorðinu, að prófsveinninn
hafi staðist próf í þeim.

Við gufuvjelaprófið skulu gefnar 2 einkunnir sem sje:

Í edlisfræði: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn.

Í gufuvjelafræði: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn.

14. gr.

Til þess að standast prófið útheimtist:

- a. Fyrir hverja kenslugrein, sem 1 einkunn er gefin fyrir, minst einkunnin 1.
- b. Fyrir þá kenslugrein, sem fleiri einkunnir eru gefnar fyrir, minst meðal-
einkunnin 2.
- c. Við fiskiskipstjóraprófið og almenna stýrimannaprófið minst þrefalda tölu
einkunna þeirra, sem gefnar eru við prófin, að undanskildri einkunnunni í
hjúkrunarreglunum.
- d. Við gufuvjelaprófið minst tvöfalda tölu einkunna þeirra, sem gefnar eru við
prófið.

Hæsta aðaleinkunn við fiskiskipstjóraprófið verður þannig 91 stig, en
lægsta einkunn 39 stig.

Hæsta aðaleinkunn við almenna stýrimannsprófið verður þannig 112 stig,
enlægsta einkunn 48 stig.

Hæsta aðaleinkunn við gufuvjelaprófið verður þannig 14 stig, enlægsta
einkunn 4 stig.

12. apríl

Hver prófsveinn, er staðist hefir prófið, fær vottorð um það að afloknu prófi, sniðið eftir fyrirmyndum þeim, er hjer fara á eftir.

1. fyrirmynd.

N. N. (fult nafn)

fæddur (fæðingar-staður-, dagur og ár)

hefir staðist hið íslenska fiskiskipstjórpróf, en til þess útheimtist:

(hjer skal talið það, sem útheimtist samkvæmt 2. gr. í lögum nr. 36, 3. nóv. 1915, um breytingu á lögum nr. 22, 11. júlí 1911, um stýrimannaskólann í Reykjavík).

og hlotið aðaleinkunnina . . . stig, auk þess staðist próf í hjúkrunarreglum.

Reykjavík árið 19 . .

N. N. N. N. N. N.
(undirskrift prófnefndarinnar).

Hæsta aðaleinkunn er 91 stig. Til þess að standast prófið þarf 39 stig.

2. fyrirmynd.

N. N. (fult nafn)

fæddur (fæðingar-staður-, dagur og ár)

hefir staðist hið almenna íslenska stýrimannspróf, en til þess útheimtist:

(hjer skal talið það sem útheimtist samkvæmt 2. og 3. gr. í lögum nr. 36, 3. nóv. 1915, um breytingu á lögum nr. 22, 11. júlí 1911, um stýrimannaskólann í Reykjavík).

og hlotið aðaleinkunnina . . . stig, og auk þess staðist próf í hjúkrunarreglum.

Reykjavík árið 19 . .

N. N. N. N. N. N.
(undirskrift prófnefndarinnar).

Hæsta aðaleinkunn er 112 stig. Til þess að standast prófið þarf 48 stig.

3. fyrirmynd.

N. N. (fult nafn)

53

12. apríl

fæddur (fæðingar-staður-, dagur og ár)

hefir staðist próf í gufuvjelafræði fyrir skipstjóra og stýrimenn, en til þess út-heimtist:

(hjer skal talið það, sem útheimtist, samkvæmt 6. gr. í lögum nr. 22, 11. júlí 1911, um stýrimannaskólann í Reykjavík),
og hlotið aðaleinkunnina . . . stig.

Reykjavík árið 19 . .

N. N. N. N. N. N.
(undirskrift prófnefndarinnar).

Hæsta aðaleinkunn er 14 stig. Til þess að standast prófið þarf 4 stig.

16. gr.

Nöfn þeirra, er undir próf ganga, skal rita í bók, sem til þess er löguð og stjórnarráðið geymir; skal í henni skýrt frá fullu nafni hvers eins, fæðingarstað, fæðingardegi og fæðingarári, svo og frá einkunnum þeim og aðaleinkunn er gefin var við prófið. Prófbókin skal færð og undirrituð af viðkomandi prófnefndum.

17. gr.

Með reglugjörð þessari er feld úr gildi Prófreglugjörð fyrir stýrimannaskólann í Reykjavík 22. mars 1913.

Í stjórnarráði Íslands, 12. apríl 1916.

Einar Arnórsson.

G. Sveinbjörnsson.